

Sygn. akt II K 478/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 czerwca 2020 roku

Sąd Rejonowy w Łukowie II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący SSR Edyta Cieliszak

Protokolant st. sekr. sądowy Beata Siestrzewitowska

w obecności prokuratora Artura Oleszka

po rozpoznaniu dnia 20 marca, 30 maja, 18 grudnia 2019 roku i 18 czerwca 2020 roku sprawy S. M. s. J. i D. z domu N. ur. (...) w Ł.

oskarżonego o to, że:

I. w dniu 07 maja 2016 roku w miejscowości K., województwa (...) umyślnie naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu lądowym w ten sposób, że kierując motocyklem marki K. (...) o numerze rejestracyjnym (...), znajdując się w stanie nietrzeźwości 1,1 promila alkoholu etylowego we krwi nie zachował szczególnej ostrożności oraz nie upewnił się podczas wykonywania manewru wyprzedzania pojazdu marki S. (...) nr rej. (...) jadącego przed nim na tym samym pasie ruchu, którego kierujący zasignalizował zamiar skrętu w lewo, a następnie wykonał ten manewr, wskutek czego doprowadził do zderzenia z tym pojazdem, czym spowodował u pasażera motocykla R. C. obrażenia ciała w postaci wielopoziomowego złamania kości udowej prawej z przemieszczeniem odłamów, które to naruszyły prawidłowe funkcje jego organizmu na okres powyżej dni siedmiu-

to jest o czyn z art. 177 § 1 kk w zw. z art. 178 § 1 kk

II. w dniu 07 maja 2016 roku w miejscowości K., województwa (...) jechał jako kierujący w ruchu lądowym motocyklem K. (...) o numerze rejestracyjnym (...), znajdując się w stanie nietrzeźwości- 1,1 promila alkoholu etylowego we krwi, będąc uprzednio prawomocnie skazanym wyrokiem Sądu Rejonowego w Łukowie, sygn. akt II K 668/12 za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości, czym nie zastosował się do zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych orzeczonego w/w wyrokiem na okres czterech lat od 22.11.2012 r do 2.11. 2016 roku-

tj. o czyn z art. 178a § 4 kk w zw. z art. 178 § 1 kk

orzeka:

1. S. M. uznaje za winnego popełnienia czynu opisanego w pkt I aktu oskarżenia i za czyn ten na podstawie art. 177§1 kk w zw. z art. 178 §1 kk skazuje go i wymierza mu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności, na podstawie art. 42§2 kk orzeka wobec oskarżonego środek karny zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 3 (trzech) lat, na podstawie art. 47 §3 kk orzeka od oskarżonego na rzecz R. C. nawiązkę w wysokości 10 000 złotych (dziesięć tysięcy).

2. w ramach czynu zarzucanego oskarżonemu w pkt II aktu oskarżenia S. M. uznaje za winnego tego, że w dniu 07 maja 2016 roku w miejscowości K., województwa (...) jechał jako kierujący w ruchu lądowym motocyklem K. (...) o numerze rejestracyjnym (...), znajdując się w stanie nietrzeźwości- 1,1 promila alkoholu etylowego we krwi, w czasie orzeczonego wobec niego wyrokiem Sądu Rejonowego w Łukowie, sygn. akt II K 668/12 za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych orzeczonego na okres czterech lat- od 22.11.2012 r do 2.11. 2016 roku- tj. o czyn z art. 178a § 4 kk i za czyn ten na podstawie art. 178a §4

kk skazuje go i wymierza mu karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności; na podstawie art. 42 § 3 kk orzeka wobec oskarżonego środek karny zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych dożywotnio; na podstawie art. 43a § 2 kk orzeka wobec oskarżonego świadczenie pieniężne na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej w wysokości 10. 000 (dziesięciu tysięcy) złotych; na podstawie art. 85§ 1 i 2 kk, art. 85 a kk, art. 86§1 kk, art. 90§2 kk orzeczone kary pozbawienia wolności oraz środki karne zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych łączy i orzeka wobec S. M. karę łączną 1 (jednego) roku i 5 (pięciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz środek karny zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych dożywotnio.

3. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa 300 zł (trzysta) tytułem opłaty oraz 13 160, 24 zł (trzynaście tysięcy sto sześćdziesiąt 24/100) tytułem wydatków.

UZASADNIENIE			
Formularz UK 1	Sygnatura akt	(...)	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
1.USTALENIE FAKTÓW			
0.1.Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany,	

		jeżeli czynu nie przypisano)	
1.1.1.	S. M.	czyn I- jak w pkt.I aktu oskarżenia czyn II- w dniu 7 maja 2016r w K. jechał jako kierujący w ruchu lądowym motocyklem K. (...) nr rej. (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości-1,1 promila alkoholu etylowego we krwi, w czasie orzeczonego wobec niego za prowadzenie pojazdu w stanie nietrzeźwości wyrokiem Sądu Rejonowego w Łukowie w sprawie IIK 668/12 zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych na okres 4 lat - czyn z art.178a§4 kk	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
czyn I- oskarżony znajdując się w stanie nietrzeźwości kierując motocyklem nie zachował szczególnej ostrożności i nie upewnił się, czy może wykonać manewr wyprzedzania jadących przed nim samochodów (2) i wykonując go uderzył w prawidłowo wykonujący manewr skrętu w lewo samochód S. (...), pasażer jego motocykla doznał obrażeń- wieloodłamowego złamania kości udowej prawej z przemieszczeniem	jedynie częściowo zeznania R. C.	277-278,96, 38v	

zeznania D. W. (1)	278-279, 98v,	
zeznania A. O. (1)	279-280, 98-99v, 34v-35	
zeznania A. S. (1)	281, 29v, 100	
zeznania D. G.	320, 98v	
zeznania K. R.	319-320	
opinia biegłego K. K. z E.	188 (koperta),	
opinia biegłego A. B. (1) pisemna i ustna	224-251, 290-293,	
opinia biegłego Z. S. (1)	332-374	
jedynie częściowo opinia biegłego (...) E. K. (1)- ustna i pisemna	103-128, 178-179	
opinia biegłego medyka sądowego S. N. wydana na podstawie dokumentacji medycznej	43, 31	
protokół oględzin miejsca wypadku	7-8	
protokół oględzin motocykla K.	9-10	
protokół oględzin samochodu S. (...)	11-12	
sprawozdanie z badania krwi oskarżonego z wynikiem badania	17	

odpis wyroku Sądu Rejonowego w Łukowie w sprawie IIK 668/12	65-67		
czyn II- oskarżony 7 maja 2016r w K. jechał jako kierujący w ruchu lądowym motocyklem K. (...) nr rej. (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości-1,1 promila alkoholu etylowego we krwi, w czasie orzeczonego wobec niego za prowadzenie pojazdu w stanie nietrzeźwości wyrokiem Sądu Rejonowego w Łukowie w sprawie IIK 668/12 zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych na okres 4 lat	sprawozdanie z badania krwi oskarżonego z wynikiem badania	17	
odpis wyroku Sądu Rejonowego w Łukowie w sprawie IIK 668/12	65-67		
wyjaśnienia oskarżonego w części dotyczącej tego zarzutu	275-276, 95v-96, 57v-58		
zeznania K. R.	319-320		
zeznania D. W. (1)	278-279, 98v		
<i>o.1.Fakty uznane za nieudowodnione</i>			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	

1.2.1.	S. M.	czyn z pkt. I aktu oskarżenia	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
to nie zachowanie oskarżonego stworzyło zagrożenie i w następstwie spowodowało zderzenie pojazdów ale nieprawidłowe wykonanie manewru skrętu w lewo przez kierującego S. (...)	wyjaśnienia oskarżonego	275-276, 95v-96, 57v-58	
zeznania R. C.	277-278, 96, 38v		
opinia biegłego E. K. z (...) pisemna i ustna	103-128, 178-179		
1. Ocena DOWODÓW			
0.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
1.1.1	protokół oględzin miejsca wypadku	zarówno ten dowód jak i pozostałe dowody w postaci szkicu, protokołu oględzin pojazdów, materiału fotograficznego, protokołu badania stanu trzeźwości uczestników zdarzenia nie budzą wątpliwości, zostały wykonane przez osoby do tego uprawnione zgodnie z zasadami sztuki, wiedzy, obowiązującymi przepisami, nie były	

		też kwestionowane przez żadną ze stron
zeznania A. O. (1)	<p>zeznania tego świadka podobnie jak zeznania A. S. (1) Sąd uznał za przekonujące i wiarygodne, świadkowie od samego początku zgodnie, wyczerpująco, tożsamo przedstawiali zdarzenie, nie zmieniali swojej wersji, bardzo szczegółowo w miarę posiadanych wiadomości odpowiadali na zadawane im pytania, ich niezmiennie zeznania mają też potwierdzenie w trzech opiniach biegłych a także w śladach zabezpieczonych na miejscu zdarzenia i na pojazdach, w szczególności sąd za prawdziwe przyjął ich zeznania co do tego, że A. O. (1) sygnalizował prawidłowo, z odpowiednim wyprzedzeniem manewr skrętu w lewo i już był on zaawansowany (samochód przednimi kołami znajdował się na mostku wjazdowym do posesji świadka) kiedy doszło do zderzenia pojazdów, wcześniej zaś nie jechał z dużą prędkością (maks. 30 km/h) , praktycznie toczył się</p>	
zeznania A. S. (1)	<p>jak wyżej, w szczególności świadek widziała jak A. O. (1) miał już znacznie wcześniej zanim zaczął skręcać włączony lewy kierunkowskaz i gdy był</p>	

	<p>na lewym pasie, zaczął manewr skrętu w lewo usłyszała głośny ryk silnika motocykla</p>	
<p>zeznania D. W. (1)</p>	<p>zeznania funkcjonariusz Policji obecnego na miejscu zdarzenia są przekonujące i brak jest jakichkolwiek podstaw, by je kwestionować, zeznał o zapamiętanych okolicznościach znanych mu z racji pełnionej funkcji, z jego zeznań wynika, że ślady zderzenia pojazdów były w pasie drogowym, we wjeździe do posesji A. O.</p>	
<p>zeznania D. G.</p>	<p>jak wyżej, w odniesieniu do D. W., także ten świadek wskazał, że do zderzenia doszło w pasie drogowym, zeznania przekonujące i logiczne, zgodne z zeznaniami drugiego będącego na miejscu policjanta</p>	
<p>zeznania K. R.</p>	<p>zdaniem sądu także te zeznania należy obdarzyć wiarą, sąd nie miał zastrzeżeń co do ich wiarygodności a także co do tego, że wyjaśnienia oskarżonego złożone w toku postępowania przygotowawczego, kiedy przyznał się do spowodowania wypadku i stwierdził, że nie zauważył, że kierujący S. sygnalizował skręt w lewo i zaczął już go wykonywać nie zostały złożone w okolicznościach wyłączających swobodę</p>	

	<p>wypowiedzi, czy że zostały w jakiś sposób wymuszone, oskarżony chciał się poddać karze a jedynie brak uzgodnień w zakresie obowiązkowej nawiązki na rzecz pokrzywdzonego nie pozwolił na sformułowanie takiego wniosku do sądu, wiarygodności tego świadka nie przesądza też to, że w protokole przesłuchania oskarżony wskazał, że jechał wcześniej ok.100 km/h w obszarze zabudowanym a opinie biegłych wykazały mniejszą prędkość kolizyjną. Biegli bowiem wyliczyli prędkość kolizyjną a oskarżony mógł jechać z prędkością wskazywaną przez siebie wcześniej, zanim dojechał do ciągu pojazdów, gdzie z pewnością musiał zwolnić, aby po podjęciu decyzji o wyprzedzeniu dwóch pojazdów następnie przyspieszyć (stąd ryk silnika słyszany przez A. S.)</p>	
<p>jedynie częściowo zeznania R. C.</p>	<p>w tej części, w której świadek opisuje doznane obrażenia zeznania mają potwierdzenie w dokumentacji medycznej, na wiarę zasługują też pierwsze zeznania świadka k.38-39, gdzie wskazał, że w pewnym momencie oskarżony gwałtownie przyspieszył i rozpoczął manewr wyprzedzania pojazdów kiedy znajdowali się ok.2-3 m od białego</p>	

	<p>picupa jadącego za S., nie pamięta momentu skrętu S. tylko jak już w nią uderzyli, w lewe przednie drzwi. W tej części zeznania świadka, który nie miał jeszcze możliwości porozumienia się z kolegą- oskarżonym i uzgodnienia wersji korzystnej dla obrony i zeznawał szczerze o pamiętanych faktach są przekonujące i mają też poparcie w opiniach biegłych B., S. i K..</p>	
<p>opinia biegłego K. K. z E.</p>	<p>opinie biegłego K.(pisemna i ustna) oraz opinie A. B. i Z. S. zostaną ocenione łącznie ponieważ sąd podziela wnioski wszystkich tych zgodnych ze sobą w co do wniosków opinii. Wszyscy wskazani biegli ocenili materiał dowodowy zebrany w sprawie ujawniony na miejscu zdarzenia, ślady w jazdach a także odnieśli się co do dowodów osobowych. Z ich opinii wynika, że kierujący motocyklem wyprzedzał samochody, z których pierwszy skręcał w lewo a drugi (pickup) zwolnił- takie zachowanie nie wywołało u motocyklisty wbrew tym przesłankom żadnej refleksji, choć wyprzedzając winien się upewnić w sposób dostateczny, pewny, czy może manewr wykonać, czy ma dostateczna ilość miejsca- wyprzedzał 2 pojazdy- widoczność i czy może manewr</p>	

	<p>bezpiecznie wykonać, kierujący motocyklem bez uprawnień i pod wpływem alkoholu pozbawił się możliwości zapanowania nad pojazdem i uniknięcia zderzenia, nie zachował szczególnej ostrożności, gdyby jechał z deklarowaną prędkością przed zderzeniem ok.40 km/h do wypadku by nie doszło - biegły K..</p>	
<p>opinia biegłego A. B. (1) pisemna i ustna</p>	<p>ten biegły w podobny sposób określił zachowanie motocyklisty (wskazując na szereg rozbieżności, nieścisłości i nielogiczności w zeznaniach pasażera motocykla i kierującego, które wykluczają wskazywaną przez nich podczas kolejnych przesłuchań wersję, że w momencie, kiedy byli już w połowie samochodu S. ten zaczął skręcać na ich pas, zajeżdżając im drogę, biegły wskazał dlaczego jest to nielogiczne i niemożliwe biorąc pod uwagę zabezpieczone ślady, miejsce zderzenia pojazdów. Biegły wskazał, że w zmienionej wersji obaj opisywali manewr wyprzedzania jakby jego wykonanie trwało stosunkowo długo i dosyć długo motocykl znajdował się na lewym pasie, tymczasem w pierwszych zeznaniach C. twierdził, że oskarżony gwałtownie przyspieszył wyprzedzając, ryk motocykla słyszała A.</p>	

S. (1) a A. O. (1) po wjechaniu przednimi kołami we wjazd usłyszał gwałtowne przyspieszanie motocykla i w odległości ok.20-30 m zobaczył po odwróceniu motocykl. Kolejne sprzeczności biegły wskazał jeśli chodzi o następną wersję oskarżonego i C. z rozprawy, z której miało by wynikać, że w momencie wyprzedzania poruszali się z prędkością ok.50 km/h, czyli niższą niż pojazdy wyprzedzane a dodatkowo różnie wskazywali na prędkość bezpośrednio przed manewrem-oskarżony 40 km/h a świadek 60-70 km/h. Także ten biegły wyliczył, że jeżeli poruszałiby się w sposób podawany przez oskarżonego motocykl przejechałby przed samochodem albo do wypadku doszłoby w innym miejscu-k.239. W ich wersjach są zatem fizyczne sprzeczności, sprzeczności wewnętrzne, które nie pozwalają na ich przyjęcie. Ujawnione ślady pozwalają na przyjęcie, że kierujący samochodem rozpoczął manewr zmiany kierunku jazdy wcześniej niż to wynika z wyjaśnień oskarżonego i zeznań jego pasażera. Według biegłego kierujący motocyklem wykonał gwałtowny manewr zmiany pasa ruchu jednocześnie gwałtownie przyspieszając a kierujący S. mógł (wskazał wiele przesłanek) rozpocząć

	<p>manewr wcześniej niż motocyklista znalazł się na lewym pasie. Bezpośrednią przyczyną wypadku było nieprawidłowe zachowanie się motocyklisty polegające na niezachowaniu szczególnej ostrożności i nie upewnieniu się o możliwości bezpiecznego wykonania wyprzedzania dwóch pojazdów- oskarżony naruszył zasadę rozważnej i ostrożnej jazdy, zasadę zachowania trzeźwości, szczególnej ostrożności wyprzedzając dwa pojazdy, miał bowiem ograniczoną możliwość obserwowania zachowania poprzedzających kierowców wykonując taki skomplikowany manewr zresztą na drodze o dużym ruchu, z jednej strony, w trakcie remontu i związanych z tym utrudnień. Biegły wskazał, że w momencie kontaktu pojazdów manewr kierującego S. był już dalece zaawansowany.</p>	
opinia biegłego Z. S. (1)	<p>podobne ustalenia i jednobrzmiące wnioski wynikają z opinii tego biegłego, który jeszcze dodatkowo uwypuklił, że podejmując się takiego manewru- wyprzedzania dwóch pojazdów należy mieć zupełną pewność, że zostanie on przeprowadzony w sposób niezagrażający żadnemu z uczestników ruchu, sam fakt zwalniania</p>	

pojazdów, który jak wynika z pierwszych wyjaśnień oskarżonego dał mu "do myślenia" już powinien zasygnalizować możliwość podejmowania przez kierujących samochodami jakiś manewrów, także ten biegły wykazał, również w symulacjach, że niemożliwa jest kolejna wersja motocyklistów, że S. zajęła im drogę i zaczęła skręcać, kiedy oni byli w połowie jej szerokości (wersja niemożliwa do zaistnienia biorąc pod uwagę wszystkie ślady) Jako pierwszy manewr skreću w lewo rozpoczął kierujący S., przodem pojazdu dojechał już do lewej krawędzi jezdni, jego manewr był już dalece zaawansowany.

Opinie tych trzech biegłych są w zasadniczej ich części zgodne ze sobą a w szczególności co do tego, który kierujący popełnił nieprawidłowości i jakie mające bezpośredni związek z wypadkiem i sąd podziela w całości ich wnioski, że popełnił jej oskarżony

opinia biegłego medyka sądowego S. N. wydana na podstawie dokumentacji medycznej

w całości sąd podzieli wnioski tej niekwestionowanej przez nikogo opinii o stanie zdrowia pokrzywdzonego R., doznanych obrażeniach, kwalifikacji prawnej, została wydana po zapoznaniu się z

	dokumentacją lekarską, w pełni odpowiada wymogom z art.200 kpk		
<i>o.1.Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</i>			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
	jedynie częściowo zeznania R. C.	jedynie w części zeznania te jak wskazano sąd podzielił, co do przebiegu wypadku, rozwijanej prędkości motocykla, przyczyn wypadku, momenty rozpoczynania manewru krętu przez samochód, sygnalizacji go przez kierującego Sąd uznał, podobnie jak wyjaśnienia oskarżonego są one jedynie próbą ekskulpacji tego oskarżonego, zawierają szereg sprzeczności, w tym fizykalnych jak wykazali 3 biegli, są niespójne, nielogiczne, niekonsekwentne, dopasowują się tak jak i wyjaśnienia oskarżonego do rozwoju niejako sytuacji, przedstawianych wniosków i uwag biegłych, nie są niezmiennie i przekonujące, tylko pierwsze zeznania jak wspomniano złożone bez konsultacji z oskarżonym są szczere, świadek	

		siedząc z tyłu poczuł tylko nagle przyspieszenie podczas wyprzedzania, nie obserwował drogi i nie wie, kiedy S. zaczęła skręcać i czy kierunkowskaz był w niej włączony
wyjaśnienia oskarżonego	tylko pierwsze zasługują na wiarę, są logiczne, szczere, podają prawdziwą przyczynę - brak należytej reakcji i obserwacji drogi przy spożytym alkoholu, kolejne wyjaśnienia tak jak w odniesieniu do świadka C. polegają na dostosowywaniu wersji do aktualnych dowodów, opinii, są nieprzekonujące, zmierzają jedynie do uniknięcia odpowiedzialności, są nielogiczne i nieściśle, sąd nie uznał przy tym aby pierwsze wyjaśnienia były w jakikolwiek sposób wymuszone przez policjanta przesłuchującego oskarżonego, o czym była wyżej mowa	
jedynie częściowo opinia biegłego (...) E. K. (1)-ustna i pisemna	sąd podzielił wnioski opinii co do tego, że zderzenie pojazdów nastąpiło praktycznie we wjeździe na posesję a także wskazywanej możliwej prędkości kolizyjnej (od 50-70 km/h) w tej części jest to zbieżne z opiniami pozostałych biegłych a także ujawnionymi śladami, w pozostałej części w tym co do tego co do tego, który kierujący popełnił nieprawidłowości	

i jakie mające bezpośredni związek z wypadkiem sąd tej odosobnionej opinii nie uwzględnił i nie uznał jej wniosków, są sprzeczne aż z trzema opiniami, których autorzy w sposób precyzyjny i analizując także oprócz śladów dowody osobowe wykazali sprzeczności i fizyczne niemożliwości wersji oskarżonego i jego pasażera, oceniając zaś zeznania A. O. (1) sąd nie dopatrzył się, podobnie jak pozostali biegli nieprawidłowości, które miałby on popełnić a które skutkowały zaistnieniem wypadku, biegły nie uwzględnił w dostateczny sposób tego, że za S. poruszał się jeszcze inny pojazd typu picup a co za tym idzie , w którym momencie oskarżony pojawił się drugim pasie i jego widoczności dla kierującego S.

**1.PODSTAWA
PRAWNA WYROKU**

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku

Oskarżony

#

3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem

Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej

oskarżony znajdując się w stanie nietrzeźwości kierując motocyklem nie zachował szczególnej ostrożności i nie upewnił się, czy może wykonać manewr wyprzedzania jadących przed nim samochodów (2) i wykonując go uderzył w prawidłowo wykonujący manewr skrętu w lewo samochód S. (...), pasażer jego motocykla doznał obrażeń- wieloodłamowego złamania kości udowej prawej z przemieszczeniem naruszających prawidłowe funkcje jego organizmu na okres powyżej 7 dni- umyślnie naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu drogowym, jego zachowanie wyczerpało bez wątpienia dyspozycję art. 177§1 kk w zw. z art.178 kk- czyn I

co do czynu II- oskarżony kierował w ruchu lądowym pojazdem w stanie nietrzeźwości, sąd wyeliminował z opisu czynu , ze był on wcześniej karany za kierowanie pojazdem w stanie nietrzeźwości, w toku postępowania sądowego doszło bowiem do zatarcia skazania, nie zakwalifikował jednak sąd tego czynu z art.178a§1 kk, gdyż niewątpliwym jest, że oskarżony w dacie czynu nie miał uprawnień do kierowania pojazdami, bowiem obowiązywał go

wówczas orzeczony w sprawie IIK668/12 zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych, co skutkować musi kwalifikacją z art.178a§4 kk			
#	3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
#	3.3. Warunkowe umorzenie postępowania		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
#	3.4. Umorzenie postępowania		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach umorzenia postępowania			
#	3.5. Uniewinnienie		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach uniewinnienia			

<p>1.KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie</p>			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
S. M.	co do czynu z pkt.I	kara jednego roku pozbawienia wolności, środek karny 3 lat zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych, nawiązka na rzecz pokrzywdzonego w kwocie 10.000 zł	oskarżony jechał motocyklem znajdując się pod znacznym działaniem alkoholu, po drodze z bardzo dużym ruchem, krajowej, jego zachowanie stwarzało ogromne niebezpieczeństwo dla innych użytkowników ruchu drogowego, nie zastosował się do podstawowej zasady-trzeźwości w ruchu drogowym, jego zachowanie doprowadziło do zaistnienia wypadku, sąd nie dopatrzył się żadnego przyczynienia ze strony kierującego S., na skutek wypadku ucierpiał jego kolega, który doznał poważnych obrażeń ciała, uszkodzeniu uległy 2 pojazdy, w dacie czynu nie miał uprawnień do kierowania-okoliczności te wpłynęły na wymiar kary, podobnie jak nagminność tego rodzaju czynów, konieczność odpowiedniej reakcji na tego typu czyny, z drugiej strony kara wymierzona nie nosi cech rażącej surowości, orzeczono ją

			<p>przecież na poziomie minimum ustawowego, obligatoryjny środek karny zakazu prowadzenia pojazdów i nawiązki na rzecz pokrzywdzonego</p> <p>okolicznością łagodzącą jest niekaralność oskarżonego na datę wydania wyroku</p>
	co do czynu z pkt.II	10 miesięcy pozbawienia wolności, obligatoryjny środek zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych dożywotnio i obligatoryjne świadczenie pieniężne na rzecz (...) 10000 zł	jak wyżej
	kara łączna	1 rok i 5 miesięcy pozbawienia wolności, dożywotni zakaz prowadzenia pojazdów	uwagi jak wyżej, tylko kara odpowiednio surowa za tego typu czyny jest w stanie spełnić wymogi wychowawcze, cel szczególnie- ale też ogólnoprewencyjny, rodzaj naruszonych reguł i zasad w ruchu drogowym, znaczne zagrożenie dla innych uczestników ruchu drogowego, Tak ukształtowany ogół dolegliwości uwzględnia w ocenie Sądu stopień winy oskarżonego i społecznej szkodliwości jego czynów, spełnia swe cele zapobiegawcze i wychowawcze wobec oskarżonego, a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa (art. 53 § 1 kk).

1.Inne ROZSTRZYGNIĘCIA ZAwarte w WYROKU			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
1.inne zagadnienia			
W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę			
1.Koszty procesu			
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności		
zasadzenie opłaty i wydatków	art.2 ustawy o opłatach w sprawach karnych i art.627 kpk- sąd nie znalazł podstaw do zwolnienia oskarżonego od kosztów sądowych, jest zdrowym, młodym człowiekiem, który jest w stanie, chociażby w ratach je uiścić		
1.Podpis			

POUCZENIE

1. W terminie zawitym 7 (siedmiu) dni od daty ogłoszenia wyroku strona, podmiot określony w art. 416, a gdy ustawa przewiduje doręczenie wyroku, od daty jego doręczenia, strona, a w wypadku wyroku warunkowo umarzającego postępowanie, wydane na posiedzeniu, także pokrzywdzony / pokrzywdzona, mogą złożyć wniosek o sporządzenie na piśmie i doręczenie uzasadnienia wyroku. Sporządzenie uzasadnienia z urzędu nie zwalnia strony, wymienionego podmiotu oraz pokrzywdzonego / pokrzywdzonej od złożenia wniosku o doręczenie uzasadnienia. Wniosek składa się na piśmie. Wniosek nie pochodzący od oskarżonego powinien wskazywać tego z oskarżonych, którego dotyczy.

Wniosek powinien zawierać: oznaczenie organu, do którego jest skierowany, oraz sprawy, której dotyczy; oznaczenie oraz adres wnoszącego pismo; treść wniosku; datę i podpis składającego pismo. Za osobę, która nie może się podpisać, pismo podpisuje osoba przez nią upoważniona, ze wskazaniem przyczyny złożenia swego podpisu. We wniosku należy wskazać, czy dotyczy całości wyroku czy też niektórych czynów, których popełnienie oskarżyciel zarzucił oskarżonemu / oskarżonej, bądź też jedynie rozstrzygnięcia o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu. Wniosek nie pochodzący od oskarżonego / oskarżonej powinien również wskazywać oskarżonego / oskarżoną, którego / której dotyczy § 2. Dla oskarżonego pozbawionego wolności, który nie ma obrońcy i nie był obecny podczas ogłoszenia wyroku, termin wymieniony w § 1 biegnie od daty doręczenia mu wyroku.

3. 3(art. 119 k.p.k. i art. 422 § 1 i 2 k.p.k.).

Czynność procesowa dokonana po upływie terminu zawitego jest bezskuteczna (art. 122 § 1 k.p.k.).

Do biegu terminu nie wlicza się dnia, od którego liczy się dany termin. Jeżeli koniec terminu przypada na dzień uznany przez ustawę za dzień wolny od pracy, czynność można wykonać następnego dnia (art. 123 § 1 i 3 k.p.k.).

Termin jest zachowany, jeżeli przed jego upływem pismo zostało nadane w placówce podmiotu zajmującego się doręczaniem korespondencji na terenie Unii Europejskiej, w polskim urzędzie konsularnym lub złożone przez żołnierza w dowództwie jednostki wojskowej albo przez osobę pozbawioną wolności w administracji odpowiedniego zakładu, a przez członka załogi polskiego statku morskiego – kapitanowi statku (art. 124 k.p.k.).

Jeżeli niedotrzymanie terminu zawitego nastąpiło z przyczyn od strony niezależnych, strona w zawitym terminie 7 (siedmiu) dni od daty ustania przeszkody może zgłosić wniosek o przywrócenie terminu, dopełniając jednocześnie czynności, która miała być w terminie wykonana (art. 126 § 1 k.p.k.).

2. Od wyroku sądu pierwszej instancji stronom, podmiotowi określonemu w art. 416, a pokrzywdzonemu / pokrzywdzonej od wyroku warunkowo umarzającego postępowanie, wydane na posiedzeniu, przysługuje apelacja (art. 444 § 1 k.p.k.).²⁾

3. Termin zawity do wniesienia apelacji wynosi 14 (czternaście) dni i biegnie dla każdego uprawnionego od daty doręczenia mu wyroku z uzasadnieniem (art. 122 § 2 k.p.k. i art. 445 § 1 k.p.k.).

4. Apelację wnosi się na piśmie do sądu, który wydał zaskarżony wyrok (art. 428 § 1 k.p.k.).

5. Oskarżony / oskarżona ma prawo do korzystania przy sporządzeniu apelacji z pomocy ustanowionego przez siebie obrońcy (art. 6 k.p.k. i art. 83 § 1 k.p.k.), a strona inna niż oskarżony / oskarżona może ustanowić pełnomocnika (art. 87 § 1 k.p.k.). Do czasu ustanowienia obrońcy przez oskarżonego / oskarżoną pozbawionego / pozbawioną wolności, obrońcę może ustanowić inna osoba (art. 83 § 1 k.p.k.). Apelacja od wyroku sądu okręgowego, która nie pochodzi od

prokuratoralub pełnomocnika będącego radcą prawnym, powinna być sporządzona i podpisana przez adwokata lub radcę prawnego (art. 446 § 1 k.p.k.).

6. Wydatki związane z ustanowieniem obrońcy albo pełnomocnika wykląda strona, która go ustanowiła (art. 620 k.p.k.).

7. Oskarżony / oskarżona / pokrzywdzony / pokrzywdzona w wypadku wydania na posiedzeniu wyroku warunkowo umarzającego postępowanie / oskarżyciel posiłkowy / oskarżyciel prywatny nieposiadający / nieposiadająca obrońcy / pełnomocnika może złożyć wniosek o wyznaczenie obrońcy / pełnomocnika w celu sporządzenia apelacji. Wnioskujący może zostać obciążony kosztami wyznaczenia takiego obrońcy / pełnomocnika (art. 444 § 2 i 3 k.p.k.).

8. Obrońca / pełnomocnik z urzędu wyznaczany jest z listy obrońców / pełnomocników lub jest pozbawiony wolności(art. 81a § 1 k.p.k. i art. 88 zd. 2 k.p.k.).

9. Wniosek o wyznaczenie obrońcy / pełnomocnika z urzędu prezes sądu, sąd lub referendarz sądowy rozpoznaje niezwłocznie. Jeżeli okoliczności wskazują na konieczność natychmiastowego podjęcia obrony / reprezentacji, prezes sądu, sąd lub referendarz sądowy, telefonicznie lub w inny sposób stosownie do okoliczności, powiadamia stronę oraz obrońcę / pełnomocnika o wyznaczeniu obrońcy / pełnomocnika z urzędu (art. 81a § 2 i 3 k.p.k. i art. 88 zd. 2 k.p.k.).

10. Strona może mieć jednocześnie nie więcej niż trzech obrońców albo pełnomocników (art. 77 k.p.k. i art. 88 zd. 2 k.p.k.).

11. Apelację co do winy uważa się za zwróconą przeciwko całości wyroku (art. 447 § 1 k.p.k.).

12. Apelację co do kary uważa się za zwróconą przeciwko całości rozstrzygnięcia o karze i środkach karnych (art. 447 § 2 k.p.k.).

13. Apelację co do środka karnego uważa się za zwróconą przeciwko całości rozstrzygnięcia o środkach karnych. Zaskarżyć można również brak rozstrzygnięcia w przedmiocie środka karnego (art. 447 § 3 k.p.k.).

14. 3W apelacji można podnosić zarzuty, które nie stanowiły lub nie mogły stanowić przedmiotu zażalenia (art. 447 § 4 k.p.k.).

15. Podstawą apelacji nie może być błąd w ustaleniach faktycznych przyjęty za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia, oraz rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka, związane z treścią zawartego porozumienia w sprawie wydania wyroku skazującego, wymierzenia określonej kary lub środka karnego, orzeczenie przepadku lub środka kompensacyjnego lub rozstrzygnięcia w przedmiocie poniesienia kosztów procesu (art. 447 § 5 k.p.k.).

16. Prezes sądu pierwszej instancji odmówi przyjęcia apelacji, jeżeli apelacja zostanie wniesiona po terminie lub przez osobę nieuprawnioną albo jest niedopuszczalna z mocy ustawy (art. 429 § 1 k.p.k.).

17. Jeżeli oskarżony / oskarżona jest nieletni / nieletnia lub ubezwłasnowolniony / ubezwłasnowolniona, jego / jej przedstawiciel ustawowy lub osoba, pod której pieczęcią oskarżony / oskarżona pozostaje, może podejmować na jego / jej korzyść wszelkie czynności procesowe, a przede wszystkim wnosić środki zaskarżenia, składać wnioski oraz ustanowić obrońcę (art. 76 k.p.k.).

18. (inne informacje wskazane przez sąd, nieuwzględnione w pkt 1-17) ³⁾

Wyjaśnienie:

W treści pouczenia, w nawiasach wskazano między innymi podstawę prawną danego twierdzenia; użyty skrót „k.p.k.” oznacza ustawę z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks postępowania karnego, której tekst został zamieszczony w Dzienniku Ustaw z 1997 r. Nr 89, poz. 555 i niektórych Dziennikach opublikowanych później.

- 1) stosuje się w sprawach o przestępstwa, z wyłączeniem spraw o przestępstwa skarbowe
- 2) o ile przepisy nie stanowią inaczej; jeśli przepis stanowi inaczej to należy pouczyć strony stosownie do brzmienia tego przepisu
- 3) uwzględnia się, o ile sąd tak postanowi